

Frank Dahlggaard (KF):

Ja, det er jo næsten rigtigt fremstillet af ministeren. Vi er da enige om, at der i øjeblikket, efter den nuværende bekendtgørelse, er nogle særregler til fordel for det skandinaviske, til fordel for, at der skal være eksamensspørgsmål i de skandinaviske sprog, og at det derved på en anden måde er reserveret i forhold til resten, som er en masse dansk og forskellige typer af dansk og forskellig litteratur fra forskellige tider i historien.

Der har været den særregel indtil nu, hvor man vil ændre den, og hvor det hele så skal være frit. Og det at gå væk fra at prioritere de skandinaviske sprog med en særregel og over til at fjerne den særregel er da at tage et skridt væk fra at prioritere det nordiske samarbejde og forståelsen mellem de nordiske folk. Og den sproglige forståelse er jo hovednøglen til det kulturelle samarbejde og til hele det nordiske samarbejde, og derfor beder jeg, ja næsten tigger ministeren for nordisk samarbejde om at have forståelse for, at dette er et skridt i den forkerte retning, hvis man vil det nordiske samarbejde vel.

Aase D. Madsen (DF):

Med hensyn til det nordiske samarbejde og en eventuel nedprioritering vil jeg da gerne høre ministeren, om det er korrekt, at der planlægges en nedskæring fra to til én udsendt dansk medarbejder på ambassaden i Island, således at der fra september kun er selve ambassadøren tilbage og så noget lokalt islandsk personale.

Den hidtidige danske kulturattaché går på pension, og hans stilling genbesættes ikke – stillingsnummeret overføres paradoksalt nok til Bruxelles – og den danske ambassade vil herefter være den mindste på Island.

Jeg lader lige den sidste bemærkning hænge lidt i luften til eftertanke.

Hvad vil den nordiske samarbejdsminister gøre ved dét?

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke stå for fristelsen til at starte med at svare fru Aase Madsen: Jeg takker for den meget udstrakte tillid til min person, at jeg skal kunne svare uforberedt på det spørgsmål, og jeg opfordrer fru Aase Madsen til at stille det som et skriftligt spørgsmål.

Til hr. Frank Dalgaard:

Det hele er ikke frit. Det er ikke frit, om man vil undervise i norske og svenske tekster i gymnasiet. Der skal undervises i norske og svenske tekster.

Efter min opfattelse gør man med denne ændring det, at man siger, at norsk og svensk ikke er noget specielt, som eleverne skal have en bestemt mængde af, at norsk og svensk er noget, der naturligt indgår i danskfaget. Og jeg ser det faktisk som en mulighed for at liste norske og svenske tekster ind på en bedre måde, end når de er kanoniseret med 60 sider. Det er sådan, jeg ser det.

Frank Dahlggaard (KF):

Jamen der må jo være en grund til, at man ændrer denne bekendtgørelse. Den skal slankes, og så kommer det dér ind, og det er selvfølgelig, fordi der er mange dansklærere, der hellere vil undervise i dansk, fordi de synes, svensk og norsk er svært, og så smitter det selvfølgelig af på eleverne.

Det er vel det, der ligger bag det. Men det er nu engang sådan, at når der som nu er eksamenskrav om det og derfor er større sandsynlighed for, at man kan komme op i det til mundtlig studentereksamen, fordi det er et krav, at der skal være svenske og norske tekster til eksamen, så vil der fra gymnasiasternes side være en større indsats for at gøre noget ved det. Og denne særregel, som sikrer en bedre nordisk sprogforståelse, skal altså ikke være der længere.

Og så vil jeg sige, at jeg har hørt det samme som fru Aase Madsen, nemlig at den islandske ambassade deroppe bliver halveret, og det er også et skridt i retningen væk fra det nordiske samarbejde. Og det er efterhånden også almindeligt kendt i det nordiske samarbejde, at de danske ministre er dem, som der er færrest af og i kortest tid, når der er nordisk session og andre sammenkomster i nordisk sammenhæng.

Er det sådan, at Danmark efterhånden er det af de nordiske lande, der prioriterer det nordiske samarbejde lavest? Det her er en lille brik i det mønster, som jeg begynder at ane at der findes.

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Gymnasielærerne, dansklærerne i gymnasiet, er forpligtede til at undervise i norske og svenske tekster og i nabosprogene, og jeg er fuldstændig